

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 december 2015
(OR. en)

15302/15

**Interinstitutionellt ärende:
2015/0284 (COD)**

PI 103
CODEC 1727
RECH 309
EDUC 322
COMPET 565
SAN 438
AUDIO 36
CULT 91
DIGIT 112

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	10 december 2015
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2015) 627 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2015) 627 final.

Bilaga: COM(2015) 627 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.12.2015
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på
den inre marknaden**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Internet har blivit en viktig distributionskanal för innehåll. Under 2014 utnyttjade 49 % av internetanvändarna i EU sin tillgång till musik, film och spel online¹, och detta förväntas öka i framtiden. Surfplattor och smarttelefoner underlättar sådan användning ytterligare, och 51 % av EU:s mobiltelefonanvändare använder telefonen för att ansluta sig till internet².

Den snabba spridningen av onlineinnehåll och den ökande användningen av bärbar utrustning, även över gränserna, innebär att medborgarna i dag förväntar sig kunna komma åt innehållstjänster på internet var de än befinner sig i unionen. Ett av de viktigaste målen med kommissionens strategi för den digitala inre marknaden³ är att ge användarna bättre elektronisk tillgång till verk i EU.

Gränsöverskridande portabilitet rör innehållstjänster online som konsumenterna har lagligt tillträde till, eller innehåll som de har köpt eller hyrt online i bosättningslandet och som de vill fortsätta ha tillgång när de reser inom EU. Konsumenterna efterfrågan på gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online är betydande och förväntas öka⁴. När människor reser inom EU kan de ofta inte utnyttja sådan gränsöverskridande portabilitet, eller endast i begränsad omfattning. Att den gränsöverskridande portabiliteten av innehållstjänster online inte fungerar eller bara fungerar i begränsad utsträckning i EU beror på licensieringsförfaranden för rättsinnehavare och/eller tjänsteleverantörernas affärsmetoder.

Detta förslag syftar till att undanröja hindren för gränsöverskridande portabilitet så att användarnas behov kan tillgodoses mer effektivt, samt till att främja innovation som är till nytta för konsumenter, tjänsteleverantörer och rättighetshavare. Genom förslaget införs ett gemensamt tillvägagångssätt inom unionen samtidigt som en hög skyddsnivå bibehålls för rättsinnehavarna. Därigenom bidrar det också till en välfungerande inre marknad som ett område utan inre gränser där friheten att tillhandahålla och motta tjänster säkerställs.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Strategin för den digitala inre marknaden omfattar en rad initiativ med målet att skapa en inre marknad för digitalt innehåll och digitala tjänster. Detta förslag är ett av de första initiativen inom ramen för den strategin. Det kommer att följas av andra initiativ på områden som pekas ut i strategin, bland annat på upphovsrättsområdet. Ett första viktigt steg för att åtgärda de specifika hinder för gränsöverskridande tillgång till innehåll som är viktiga för konsumenterna är att undanröja hindren för gränsöverskridande portabilitet. Ett målinriktat tidigt ingripande

¹ Eurostat, 2014, EU-undersökning om IKT-användningen i hushållen och av enskilda.

² Eurostat, Statistik över informationssamhället – hushåll och individer.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ I en Eurobarometerundersökning svarade 33 % (en siffra som ökar till 65 % i åldersgruppen 15–24 år) som för närvarande inte har ett abonnemang för tillgång till innehåll att om de skulle ta ett sådant abonnemang skulle de tycka att det vore viktigt att kunna komma åt det när de reser eller tillfälligt vistas i en annan medlemsstat (Flash Eurobarometer 411 – gränsöverskridande tillgång till onlineinnehåll, augusti 2015).

på detta område är också lämpligt eftersom den dag närmar sig för konsumenterna då roamingavgifterna avskaffas för resenärer inom EU⁵.

Förslaget syftar till att fastställa var det, för syften som har att göra med gränsöverskridande portabilitet inom tillämpningsområdet för detta förslag, förekommer utnyttjande av verk och andra skyddade alster inom ramen för direktiv 96/9/EG⁶, direktiv 2001/29/EG⁷, direktiv 2006/115/EG⁸ och direktiv 2009/24/EG⁹.

Förslaget kompletterar direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden¹⁰ och direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden¹¹.

Förslaget bidrar också till att förbättra den gränsöverskridande räckvidden för audiovisuella medietjänster och kompletterar därmed direktiv 2010/13/EU¹².

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Enligt artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt fördragen. Detta förslag skulle öka tillgången till kulturellt innehåll eftersom det skulle ge konsumenterna en bättre upplevelse av innehållet genom lättare tillgång under resor inom EU.

Förslaget bidrar till att främja konsumenternas intressen och är således förenligt med EU:s politik på området konsumentskydd och med artikel 169 i EUF-fördraget.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 114 i EUF-fördraget. Denna artikel ger EU behörighet att anta åtgärder som avser upprättandet av den inre marknaden och dess funktion. Detta innebär friheten att tillhandahålla och motta tjänster.

De innehållstjänster online som faller inom förslagets tillämpningsområde omfattas huvudsakligen av upphovsrätten och närstående rättigheter som har harmoniserats på unionsnivå. EU har harmoniserat området upphovsrätt vad gäller de rättigheter som är av betydelse för kunskapsspridning online av verk och andra skyddade alster (särskilt rätten till mångfaldigande, överföring till allmänheten och tillgängliggörande).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm

⁶ Direktiv 96/9/EG om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.03.1996, s. 20).

⁷ Direktiv 2001/29/EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁸ Direktiv 2006/115/EG om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området (EGT L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁹ Direktiv 2009/24/EG om rättsligt skydd för datorprogram (EGT L 111, 5.5.2009, s. 16).

¹⁰ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

¹¹ EUT L 178, 17.7.2000, s. 1.

¹² EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

Detta initiativ rör utövandet av dessa harmoniserade rättigheter över gränserna när det gäller gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online. Eftersom detta skulle påverka de rättigheter som harmoniseras genom EU:s rambestämmelser för upphovsrätt, skulle det behöva grundas på artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund, om det föreslagna rättsinstrumentet är en förordning.

Vissa aspekter av innehållstjänster online, t.ex. sportevenemang, nyheter och politisk debatt, skyddas inte nödvändigtvis av upphovsrätt. Om sådant innehåll emellertid ingår i sändningar, oberoende av medium, även genom radio- och TV-företag, kan rättsinnehavare åberopa närstående rättigheter som harmoniserats på EU-nivå, såsom rätten till mångfaldigande och rätten till tillgängliggörande. Dessutom åtföljs sändningar av idrottsevenemang, nyheter och aktuella händelser ofta av upphovsrättsligt skyddade inslag, t.ex. inledande eller avslutande videosekvenser eller bakgrundsmusik. Dessa aspekter omfattas av EU:s harmoniserade ram. Även vissa aspekter av överföringar som berör evenemang av särskild vikt för samhället eller av stort allmänintresse har harmoniserats genom direktiv 2010/13/EU. I syfte att ge konsumenterna alla fördelar med gränsöverskridande portabilitet är det viktigt att inbegripa alla delar av sådana överföringar i förslaget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Portabilitet för innehållstjänster online är i huvudsak en fråga av gränsöverskridande karaktär. Eftersom upphovsrätt och närstående rättigheter har harmoniserats på EU-nivå, är det dessutom endast unionen som kan ändra den rättsliga ramen. Medlemsstaterna kan därför inte ingripa genom lagstiftning i syfte att säkerställa gränsöverskridande portabilitet. Därmed kan sådana åtgärder endast vidtas på EU-nivå.

I fråga om effektivitet kan endast ett ingripande på EU-nivå säkerställa att villkoren för konsumenternas tillgång till innehållstjänster online inte varierar inom Europeiska unionen. Åtgärder på EU-nivå kommer också att ge tydliga fördelar för rättsinnehavare och tjänsteleverantörer genom att skapa enhetliga villkor för tillhandahållandet av gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online i Europa. Det kommer att leda till större rättssäkerhet och undanröja behovet av att omförhandla hela nätverket av befintliga licenser för gränsöverskridande portabilitet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget syftar till att underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande portabilitet för innehåll online (en bestämmelse innebär att platsen för tillhandahållande samt tillgång till och utnyttjande av tjänsten lokaliseras) och föreskriver en skyldighet, enligt vissa villkor, för tjänsteleverantören att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet. Förslaget går inte längre än vad som är nödvändigt för att lösa de problem som konstaterats. Det påverkar inte licensiering av rättigheter avsevärt och har därför en begränsad effekt på rättsinnehavares och tjänsteleverantörers affärsmodeller. Förslaget kommer inte att innebära att rättsinnehavare och tjänsteleverantörer måste omförhandla avtal eftersom det kommer att ogiltiggöra alla bestämmelser i avtal som strider mot skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet.

Förslaget ålägger inte heller tjänsteleverantörer några orimliga kostnader. Förslaget skulle inte kräva att leverantören av innehållstjänster online vidtar åtgärder för att säkerställa kvaliteten på tillhandahållandet av sådana tjänster utanför abonnentens hemmedlemsstat. Vidare skulle det enligt förslaget inte krävas att tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster gratis

tillhandahåller gränsöverskridande portabilitet om de inte kontrollerar abonnentens hemmedlemsstat, eftersom sådana krav skulle innebära en stor förändring av hur de tillhandahåller sina tjänster, och medföra orimliga kostnader.

- **Val av instrument**

En förordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna och skulle träda i kraft överallt samtidigt. Detta instrument skulle vara det bästa sättet att uppnå målet att säkerställa portabilitet för innehåll online i hela EU. Det skulle möjliggöra en enhetlig tillämpning av portabilitetsbestämmelserna i de olika medlemsstaterna och garantera att rättsinnehavare och leverantörer av onlinetjänster från olika medlemsstater omfattas av exakt samma regler.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ett omfattande offentligt samråd om översynen av EU:s bestämmelser om upphovsrätt genomfördes från december 2013 till mars 2014. I svaren på frågorna avseende territorialitetsprincipen för upphovsrätt tog olika grupper av berörda parter uttryckligen upp frågan om gränsöverskridande portabilitet. Under 2013 genomförde kommissionen en dialog med berörda parter ("licenser för Europa")¹³. En arbetsgrupp fokuserade särskilt på frågan om gränsöverskridande portabilitet.

Under de första tio månaderna 2015 hade kommissionen omfattande diskussioner med berörda parter (konsumenter, rättsinnehavare, idrottsorganisationer, sändningsföretag, leverantörer av onlinetjänster), bland annat genom särskilda seminarier, för att bedöma konsekvenserna av ett eventuellt EU-ingripande inom detta område, och för att diskutera tänkbara alternativ.

För att sammanfatta synpunkterna från berörda parter om förslaget kan man säga att konsumenterna generellt sett är positiva till att förbättra den gränsöverskridande tillgången till onlineinnehåll, däribland gränsöverskridande portabilitet för onlinetjänster. Innehållsindustrin, företrädare för rättsinnehavare och tjänsteleverantörer är inte emot gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online, men föredrar vanligen branschledda lösningar och icke-bindande instrument framför rättsliga skyldigheter på detta område.

Även om ett icke-bindande instrument såsom en rekommendation som uppmuntrar gränsöverskridande portabilitet skulle kunna stödja marknadsutvecklingen på detta område skulle ett sådant instrument ändå inte vara särskilt effektivt. Det skulle vara beroende av de olika marknadsaktörernas affärsbeslut. Det skulle alltså inte leda till enhetligt genomförande och det skulle inte räcka till för att säkerställa att EU:s konsumenter erbjuds samma villkor när det gäller portabilitet för innehållstjänster online i hela EU.

¹³

Se <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

Förslaget beaktar en rad påpekanden från berörda parter, bland annat genom att inte ålägga tjänsteleverantörer som erbjuder gratistjänster utan att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat några portabilitetsskyldigheter, att inte ålägga tjänsteleverantörer att erbjuda tjänster över gränserna med samma kvalitet som i hemmedlemsstaten, samt att överlåta åt parterna att komma överens om villkoren för att säkerställa att tjänsten tillhandahålls i enlighet med förordningen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

På senare år har rättsliga¹⁴ och ekonomiska¹⁵ undersökningar genomförts om olika aspekter av de befintliga reglerna om upphovsrätt, bland annat beträffande territorialitet i EU:s upphovsrättsliga regler som tillämpas på onlinesändningar.

Ytterligare undersökningar har gjorts om konsekvenserna av digitaliseringen av produktion och distribution av innehåll, liksom om gränsöverskridande tillgång till innehåll¹⁶. Studier har också genomförts i fråga om idrott¹⁷.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har genomförts för detta förslag¹⁸. Den 30 oktober 2015 avgav tillsynsmyndigheten ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen, under förutsättning att vissa delar av rapporten förbättrades. Den slutliga konsekvensbedömningen beaktar dessa synpunkter.

I den slutliga konsekvensbedömningen undersöks ett grundscenari (inga åtgärder) och tre alternativ. Alternativ 1 består av vägledning för intressenter från kommissionens sida för att uppmuntra tjänsteleverantörer som tillhandahåller onlineinnehåll att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster i hela EU. Alternativ 2 innebär en EU-rättsakt som att fastställer att tillhandahållande av, tillgång till och användning av digitalt innehåll genom gränsöverskridande portabilitet ska anses ske i konsumentens hemmedlemsstat. Alternativ 3 skulle, utöver ovannämnda mekanism, i) medföra en skyldighet för leverantörer av innehållstjänster online att garantera gränsöverskridande portabilitet för sådana tjänster och ii) fastställa att avtalsbestämmelser som begränsar gränsöverskridande portabilitet ska vara ogiltiga.

Ur konsumenternas, rättsinnehavarnas och tjänsteleverantörernas perspektiv skulle alternativ 3 vara det mest effektiva för att uppnå det fastställda målet. Om man tillämpar grundscenariot eller alternativ 1 kommer rättsinnehavare i den audiovisuella sektorn och, i mindre utsträckning, för eftertraktade sportinnehåll, sannolikt att dra sig för att möjliggöra portabilitet för sina innehåll. Med grundscenariot och alternativen 1 och 2 kan tjänsteleverantörerna fortsätta att begränsa den gränsöverskridande portabiliteten, och många av dem skulle fortsätta att stöta på problem (avtalsmässiga begränsningar) om de vill erbjuda det. Både rättsinnehavare och tjänsteleverantörer skulle ha högre transaktionskostnader för att omförhandla sina nätverk av licensavtal. Enligt dessa alternativ skulle övergången till

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁷ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-spors-economic-growth-final-rpt.pdf>

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484

gränsöverskridande portabilitet ta längre tid. De skulle heller inte garantera homogena tjänster till konsumenterna. Endast alternativ 3 skulle säkerställa att gränsöverskridande portabilitet erbjuds och att konsumenternas behov tillgodoses. Därför ansågs alternativ 3 vara det bästa valet.

Det rekommenderade alternativet skulle svara mot konsumenternas förväntningar. Tjänsteleverantörerna skulle kunna dra nytta av en mekanism som lokaliserar tjänsten ur portabilitetssynpunkt och bättre motsvarar kundernas behov. När det gäller innehållsproducenter skulle villkoren för hur innehåll licensieras i första hand beröra den audiovisuella sektorn och sektorn för eftertraktat sportinnehåll. Eftersom portabilitet för innehållstjänster online inte utvidgar antalet användare och därmed inte ifrågasätter licensers territoriella exklusivitet, förväntas inverkan på industrin bli marginell.

Potentiella kostnader kan delas upp på sådana kostnader som är direkt kopplade till insatsen, exempelvis tjänsteleverantörernas kostnader för att kontrollera abonnenters hemmedlemsstat, och sådana som endast indirekt är kopplade till insatsen, exempelvis kostnader för anpassning till de nya reglerna för licenser, eller tjänsteleverantörernas kostnader för att anpassa den tekniska infrastrukturen. Tekniska kostnader som är direkt kopplade till insatsen förväntas vara obetydande och kunna absorberas under löpande kostnader för underhåll av tjänsteleverantörernas dataprogram. Det är svårt att uppskatta kostnaderna i samband med avtalsarrangemang. Förslaget kommer inte att kräva att avtal omförhandlas. Förslaget fastställer inga krav på kvaliteten på tjänsten i samband med gränsöverskridande portabilitet, och medför därför inga kostnader i detta avseende (tjänsteleverantörerna kan själva välja att frivilligt göra sådana åtaganden eller fastställa det i avtal med konsumenter eller rättighetshavare).

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget gäller lika för alla företag, inbegripet mikroföretag och små och medelstora företag. Alla företag kan dra nytta av mekanismen för tjänstelokalisering för de portabilitetsaspekter som avses i förslaget. Om små och medelstora företag undantas från reglerna skulle det kunna undergräva åtgärdens effektivitet, eftersom många leverantörer av onlinetjänster är små och medelstora företag. Eftersom förslaget inte innebär några betydande kostnader, finns det ingen anledning att minimera fullgörandekostnaderna för mikroföretag eller små och medelstora företag.

Förslaget kommer att ha positiva effekter på konkurrenskraften, eftersom det kommer att bidra till innovation för innehållstjänster online och locka fler konsumenter till dessa. Förslaget kommer inte att få några konsekvenser för internationell handel.

Förslaget kommer att främja gränsöverskridande användning av innehållstjänster. Det berör onlinemiljön eftersom det är där efterfrågan på portabilitet främst uppstår. Förslaget kommer att främja innovation och framsteg på marknaden eftersom det gäller alla tjänster för innehållstjänster online, oberoende av vilka apparater eller vilken teknik som används. Förslaget tar därför hänsyn till ny teknisk utveckling och är anpassat till en digital och internetbaserad verklighet.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget kommer att ha begränsade konsekvenser för upphovsrätten som äganderätt, eller för näringsfriheten, så som den erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artiklarna 16 och 17). Åtgärden är motiverad med hänsyn till fördragets

grundläggande frihet att tillhandahålla och motta tjänster över gränserna. Begränsning av de nämnda friheterna (genom mekanismen för lokalisering av tjänsten för de syften som avser portabilitet, skyldigheten att erbjuda gränsöverskridande portabilitet samt genom att göra alla avtalsenliga bestämmelser som strider mot denna skyldighet ogiltiga) skulle vara motiverad för att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervakningen av effekterna av förslaget kommer att bestå av två faser.

Den första fasen kommer att inledas när lagstiftningsakten antas och fortsätta tills akten börjar tillämpas. Det kommer att inriktas på hur marknadsaktörerna tillämpar förordningen i medlemsstaterna, för att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt. Kommissionen kommer att anordna möten med företrädare för medlemsstaterna och berörda parter för att se hur man kan stödja övergången till de nya reglerna.

Den andra fasen skulle börja löpa från dagen för tillämpningen av förordningen och skulle fokusera på reglernas effekter. Denna övervakning kommer särskilt att inriktas på konsekvenserna för små och medelstora företag och konsumenter.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 anges förslagets syfte och tillämpningsområde. Genom förslaget införs en gemensam metod för att säkerställa att abonnenter på innehållstjänster online i unionen, som levereras med portabilitet, kan utnyttja dessa tjänster när de är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat (gränsöverskridande portabilitet).

Artikel 2 innehåller definitioner. Dessa definitioner måste tolkas på ett enhetligt sätt inom hela EU. I artikeln definieras *abbonent*, dvs. en konsument som, på grundval av ett avtal om tillhandahållande av innehållstjänster online, kan få tillgång till och använda sådana tjänster i den medlemsstat där han eller hon har sin hemvist. *konsument*: varje fysisk person som i samband med avtal som omfattas av denna förordning agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.

I artikel 2 definieras även ”hemmedlemsstat”, ”tillfälligt närvarande”, ”online-innehållstjänst” och ”portabel”. ”Hemmedlemsstat” är den medlemsstat där abonnenten är fast bosatt. ”Tillfälligt närvarande” innebär att en abonnent befinner sig i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten. ”Innehållstjänster online” omfattas av förslaget om i) tjänsten lagligen tillhandahålls online i hemmedlemsstaten, ii) tjänsten tillhandahålls med portabilitet, iii) tjänsten är en audiovisuell medietjänst enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

2010/13/EU¹⁹ eller en tjänst som huvudsakligen omfattar tillgång till radio- och televisionsföretags verk och andra alster eller sändningar. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ”portabel” att abonnenten i praktiken kan få tillgång till och använda innehållstjänster online i hemmedlemsstaten utan begränsning till en viss plats. Två scenarier omfattas när det gäller innehållstjänster online: i) Tjänster som tillhandahålls mot betalning (direkt eller indirekt). ii) Tjänster som tillhandahålls utan betalning, under förutsättning att abonnentens hemmedlemsstat kontrolleras av tjänsteleverantören. Ett exempel på indirekt betalning är när en abonnent betalar för ett paket av tjänster som kombinerar en telekommunikationstjänst och en online-innehållstjänst som tillhandahålls av en annan tjänsteleverantör. Om en abonnent erhåller innehållstjänster online utan betalning kommer tjänsteleverantören endast att vara skyldig att erbjuda abonnenten gränsöverskridande portabilitet om tjänsteleverantören kontrollerar abonnentens hemmedlemsstat. Om en konsument till exempel endast godtar villkoren för en avgiftsfri online-innehållstjänst, men inte registrera sig på en webbplats för sådana tjänster (och tjänsteleverantören därmed inte kontrollerar konsumentens hemmedlemsstat), kommer tjänsteleverantören sålunda inte att vara skyldig att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för sådana tjänster.

I artikel 3 fastställs en skyldighet för tjänsteleverantören att ge abonnenterna möjlighet att använda onlineinnehåll medan de är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat. Detta gäller samma innehåll, på samma nivå och för samma antal apparater och med samma funktioner som erbjuds i hemmedlemsstaten. Denna skyldighet omfattar dock inte några kvalitetskrav som gäller för tillhandahållandet av sådana tjänster när tjänsten tillhandahålls i hemmedlemsstaten. I scenarier med gränsöverskridande portabilitet ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig om kvaliteten på tillhandahållandet av tjänsten är lägre, till exempel på grund av begränsad internetuppkoppling. Om leverantören ändå uttryckligen samtycker till att garantera vissa kvalitetskrav till abonnenterna när dessa är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat, ska leverantören vara bunden av dessa avtal. Genom denna förordning åläggs tjänsteleverantören dessutom att informera abonnenten om kvaliteten på leveransen av innehållstjänster online då dessa tillträds och utnyttjas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.

I artikel 4 fastställs en mekanism för lokalisering av tjänster för portabilitetssyften: både tillhandahållandet och abonnentens tillträde till och användande av tjänsten då abonnenten är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat anses äga rum uteslutande i hemmedlemsstaten. För licensiering av upphovsrätt och närstående rättigheter innebär detta att de relevanta upphovsrättsliga handlingarna i samband med tillhandahållandet av tjänsten till konsumenterna på grundval av gränsöverskridande portabilitet anses äga rum uteslutande i hemmedlemsstaten. Denna bestämmelse gäller för alla andra syften som är kopplade till tillhandahållandet av samt tillgång till och utnyttjande av tjänsten genom gränsöverskridande portabilitet.

Vidare anges det i artikel 5 att alla avtalsbestämmelser som strider mot skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet, särskilt sådana som begränsar antingen konsumentens möjligheter vad gäller gränsöverskridande portabilitet av dennes innehållstjänster online, eller tjänsteleverantörens förmåga att leverera dessa, ska vara ogiltiga. Dessutom ska alla avtalsvillkor som strider mot den rättsliga mekanism som gör det

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

möjligt för tjänsteleverantörer att uppfylla kravet på gränsöverskridande portabilitet vara ogiltiga. Detta gäller alla avtal, även mellan rättsinnehavare och tjänsteleverantörer samt mellan tjänsteleverantörer och deras kunder. Rättsinnehavare får dock kräva att tjänsteleverantören utnyttjar rättsliga möjligheter för att kontrollera att tjänsten tillhandahålls i enlighet med förordningen. Förslaget innehåller en garanti för att sådana rättsliga möjligheter ska vara rimliga och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet.

I artikel 6 föreskrivs att behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv ska ske i överensstämmelse med direktiv 95/46/EG och direktiv 2002/58/EG.

I artikel 7 fastställs att förordningen även ska gälla för alla avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de är relevanta för tillhandahållandet av tjänsten, eller för tillgång till eller användning av tjänsten.

I artikel 8 fastställs att förordningen ska börja tillämpas sex månader efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Eftersom den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser och bland annat bygger på den fria rörligheten för tjänster och personer bör konsumenterna kunna använda innehållstjänster online för att få tillgång till innehåll såsom musik, spel, filmer eller idrottsevenemang, inte endast i hemmedlemsstaten utan också när de är tillfälligt närvarande i andra medlemsstater i unionen. Därför bör hinder som försvårar gränsöverskridande tillgång till och användning av sådana innehållstjänster online undanröjas.
- (2) Den tekniska utvecklingen har lett till många olika typer av utrustning, såsom surfplattor och smarttelefoner, som alltmer underlättar användningen av innehållstjänster online genom att ge konsumenterna tillgång till dessa tjänster oavsett var de än befinner sig. I konsumentledet finns en snabbt växande efterfrågan på tillgång till innehåll och innovativa onlinetjänster, inte bara i hemmedlemsstaten utan också när de är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat i unionen.

²⁰ EUT C , , s. .

²¹ EUT C , , s. .

- (3) Konsumenterna ingår allt oftare avtal med tjänsteleverantörer om tillhandahållande av innehållstjänster online. Konsumenter som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat i unionen kan emellertid ofta inte få tillgång till eller använda de innehållstjänster online de har förvärvat rätten att använda i sina hemländer.
- (4) Det finns en rad hinder för tillhandahållandet av sådana tjänster till konsumenter som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat. Vissa onlinetjänster omfattar innehåll, såsom musik, spel och filmer, som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter enligt unionsrätten. Hindren för gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online beror i synnerhet på att rättigheterna för sändning av innehåll som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter, såsom audiovisuella verk, ofta är licensierade på territoriell basis, och på att leverantörer av onlinetjänster kan välja att endast betjäna vissa specifika marknader.
- (5) Detsamma gäller andra typer innehåll som idrottsevenemang, som inte skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter enligt unionslagstiftningen, men som kan skyddas av upphovsrätten, närstående rättigheter eller enligt annan specifik lagstiftning på nationell nivå och som ofta också på territoriell basis licensieras av organisatörerna av sådana evenemang eller erbjuds av leverantörer av onlinetjänster. Sändningsföretags överföring av sådant material skulle skyddas av närstående rättigheter som har harmoniserats på unionsnivå. Sändning av sådant innehåll omfattar ofta också upphovsrättsligt skyddade element, såsom musik, inledande eller avslutande videosekvenser eller grafik. Vissa aspekter av sådana sändningar som rör evenemang av särskild vikt för samhället eller händelser av stort allmänintresse i samband med korta nyhetsrapporter, harmoniserats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU²². Slutligen omfattar audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU tjänster som ger tillgång till innehåll som exempelvis idrottsevenemang, nyheter och aktuella händelser.
- (6) Därför marknadsförs innehållstjänster online alltmer som paket där innehåll som inte skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter inte kan särskiljas från innehåll som skyddas av upphovsrätt och/eller närstående rättigheter utan att värdet av de tjänster som tillhandahålls konsumenterna minskas avsevärt. Detta är särskilt fallet för premiuminnehåll, såsom idrottsevenemang eller andra evenemang av stort intresse för konsumenterna. En förutsättning för att tjänsteleverantörer ska kunna ge konsumenterna full tillgång till sina innehållstjänster online är att denna förordning även omfattar sådant innehåll som används av innehållstjänster online, och att den därför är tillämplig på audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU samt på radio- och televisionsföretags sändningar i deras helhet.
- (7) Rättigheterna till verk och andra skyddade alster harmoniseras bland annat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG²³, Europaparlamentets och rådets

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

direktiv 2001/29/EG²⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG²⁵ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG²⁶.

- (8) Leverantörer av innehållstjänster online som utnyttjar verk eller andra skyddade alster såsom böcker, audiovisuella verk, inspelad musik eller sändningar, måste därför ha rättigheter att använda sådant innehåll som omfattar de berörda territorierna.
- (9) En förutsättning för att leverantörer av innehållstjänster online ska kunna sända innehåll som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter är att tillstånd inhämtats från de berörda rättighetsinnehavarna såsom författare, utövande konstnärer, producenter och programföretag, för allt innehåll som kommer att ingå i sändningen. Detta gäller även när sådan sändning sker för att konsumenten ska kunna göra en nedladdning i syfte att använda en innehållstjänst online.
- (10) Det är inte alltid möjligt att skaffa licens för sådana rättigheter, framför allt när rättigheterna för innehåll är exklusiva. För att säkerställa den geografiska exklusiviteten åtar sig leverantörer av online-tjänster ofta i sina licensavtal med rättighetshavare, inbegripet radio- och televisionsföretag eller evenemangsarrangörer, att hindra sina abonnenter från att få tillgång till och använda deras tjänster utanför det geografiska område för vilket tjänsteleverantören har licens. Dessa avtalsenliga begränsningar som åläggs tjänsteleverantörer innebär att de måste vidta sådana åtgärder som att förbjuda tillträde till deras tjänster från IP-adresser som är lokaliserade utanför det territorium som berörs. Därför är de avtal som ingås mellan leverantörer av online-tjänster och deras abonnenter ett av hindren för gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online, och dessa avtal återspeglar i sin tur de territoriella begränsningsklausuler som ingår i avtal mellan dessa tjänsteleverantörer och rättighetshavarna.
- (11) Domstolen har i de förenade målen C-403/08 och C-429/08, Football Association Premier League m.fl., EU:C:2011:631 fastslagit att vissa begränsningar av tillhandahållandet av tjänster inte kan motiveras utifrån syftet att skydda immateriella rättigheter.
- (12) Därför är syftet med denna förordning att anpassa den rättsliga ramen för att säkerställa att licensiering av rättigheter inte längre utgör hinder för gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online i unionen, och att gränsöverskridande portabilitet kan säkerställas.
- (13) Förordningen bör därför tillämpas på sådana innehållstjänster online som en tjänsteleverantör, efter att ha erhållit de behövliga rättigheterna från rättsinnehavaren inom ett visst geografiskt område, levererar till sina abonnenter på grundval av ett avtal, oavsett på vilket sätt, inbegripet genom streaming, nedladdning eller någon annan teknik som möjliggör användning av innehållet. En registrering för att få

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, 27.12.2006, s. 28).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, 5.5.2009, s. 16).

innehållsaviseringar eller blotta godtagandet av HTML-kakor bör inte betraktas som ett avtal om tillhandahållande av innehållstjänster online i den mening som avses i denna förordning.

- (14) En onlinetjänst som inte är en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU och som använder verk och andra alster eller radio- och televisionsföretags sändning uteslutande sekundärt, bör inte omfattas av denna förordning. Sådana tjänster omfattar webbplatser som använder skyddade verk eller andra alster endast sekundärt, t.ex. grafiska element eller musik som används som bakgrund, då det huvudsakliga syftet med webbplatsen till exempel är försäljning av varor.
- (15) Denna förordning bör endast gälla sådana innehållstjänster online som abonnenterna i praktiken kan få tillgång till och använda i sin hemmedlemsstat utan att vara begränsade till en särskild plats, eftersom det inte är lämpligt att kräva att tjänsteleverantörer som inte erbjuder portabilitet i hemlandet ska göra det över gränserna.
- (16) Denna förordning bör tillämpas på innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning. Leverantörer av sådana tjänster är i stånd att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Rätten att använda en innehållstjänst online bör betraktas som förvärvad mot betalning oavsett om betalningen görs direkt till leverantören av innehållstjänster online, eller till en annan part, t.ex. en leverantör som erbjuder ett paket som kombinerar en telekommunikationstjänst och en innehållstjänst online som utförs av en annan leverantör.
- (17) Innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning ingår också i tillämpningsområdet för denna förordning i den mån som leverantören kontrollerar hemmedlemsstaten för sina abonnenter. Innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning och vars leverantörer inte kontrollerar abonnenternas hemmedlemsstat bör inte omfattas av denna förordning eftersom det skulle innebära en stor förändring av det sätt på vilket dessa tjänster tillhandahålls och medföra orimligt höga kostnader om de skulle inkluderas. När det gäller kontrollen av abonnentens hemmedlemsstat bör den göras med hjälp av uppgifter om betalning av licensavgift för andra tjänster som tillhandahålls i hemmedlemsstaten, förekomst av avtal för Internet- eller telefonanslutning, ip-adress eller annan form av autentisering, om dessa uppgifter gör det möjligt för tjänsteleverantören att få rimliga indikatorer för abonnenternas hemmedlemsstat.
- (18) För att garantera gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online är det nödvändigt att kräva att leverantörer av onlinetjänster ger sina abonnenter möjlighet att använda tjänsterna i de medlemsstater där de tillfälligt vistas genom att ge dem tillgång till samma innehåll på samma typer och antal apparater för samma antal användare och med samma funktioner som i hemmedlemsstaten. Denna skyldighet är tvingande, och parterna kan således inte utesluta den, avvika från den eller ändra dess verkan. Åtgärder som vidtas av en tjänsteleverantör och som skulle hindra abonnenten från att få tillgång till eller använda en tjänst när abonnenten är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat, som till exempel begränsningar av tjänstens funktioner eller av leveranskvaliteten skulle innebära ett kringgående av skyldigheten att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online och därför strida mot denna förordning.

- (19) Ett krav som innebär att tillhandahållandet av innehållstjänster online till abonnenter som är tillfälligt närvarande i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste vara av samma kvalitet som i hemmedlemsstaten skulle leda till höga kostnader för tjänsteleverantörerna och därmed i förlängningen för abonnenterna. Det är därför inte lämpligt att i denna förordning kräva att den som tillhandahåller en innehållstjänst online vidtar åtgärder för att säkerställa att tillhandahållandet av sådana tjänster är av en kvalitet som överstiger den kvalitet som är tillgänglig via den lokala onlinetillgång som valts av en abonnent som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat. I sådana fall ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig om kvaliteten på tillhandahållandet av tjänsten är lägre. Om leverantören ändå uttryckligen samtycker till att garantera vissa kvalitetskrav till abonnenterna när dessa är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat, ska leverantören vara bunden av dessa avtal.
- (20) I syfte att säkerställa att leverantörer av innehållstjänster online uppfyller skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster utan att förvärva de relevanta rättigheterna i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att de tjänsteleverantörer som lagligen tillhandahåller portabla innehållstjänster online i abonnenternas hemmedlemsstat alltid har rätt att tillhandahålla sådana tjänster till sina abonnenter när dessa är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat. Detta bör uppnås genom att man preciserar att tillhandahållandet, tillgången till och användning av sådant innehåll online ska anses äga rum i hemmedlemsstaten.
- (21) För licensiering av upphovsrätt och närstående rättigheter innebär detta att relevant mångfaldigande, överföring till allmänheten och tillgängliggörande av verk och andra skyddade alster samt alla utdrag och/eller allt vidareutnyttjande från databaser som skyddas av rättigheter i sitt eget slag, och som uppstår när en tjänst tillhandahålls till abonnenter som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska anses äga rum i abonnenternas hemmedlemsstat. Tjänsteleverantörerna bör därför anses utföra sådana handlingar på grundval av respektive tillstånd från de berörda rättighetsinnehavarna i abonnenternas hemmedlemsstat. När tjänsteleverantörer, på grundval av ett tillstånd från de berörda rättighetsinnehavarna, kan bedriva överföring till allmänheten eller återgivning i abonnentens hemmedlemsstat bör en abonnent som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten kunna få tillgång till och använda tjänsten och vid behov utföra alla relevanta former av mångfaldigande, som t.ex. nedladdning, som han eller hon skulle ha rätt att göra i sin hemmedlemsstat. Tillhandahållande av innehållstjänster online från en tjänsteleverantör till en abonnent som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och sådana abonnenters användning av tjänsten i enlighet med denna förordning bör inte utgöra en överträdelse av upphovsrätten och närstående rättigheter eller andra rättigheter som är relevanta för användningen av innehållet i tjänsten.
- (22) Tjänsteleverantörerna bör inte hållas ansvariga för åsidosättande av avtalsbestämmelser som strider mot skyldigheten att ge abonnenterna möjlighet att använda tjänsterna i en medlemsstat där de tillfälligt vistas. Därför bör klausuler i avtal som avser att förbjuda eller begränsa gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online vara ogiltiga.
- (23) Tjänsteleverantörer bör säkerställa att deras abonnenter får tillräckligt information om villkoren för utnyttjandet av innehållstjänster online i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten. Förordningen gör det möjligt för rättighetsinnehavarna att kräva

att tjänsteleverantören använder lämpliga metoder för att verifiera att innehållstjänster online tillhandahålls i överensstämmelse med denna förordning. Det bör dock säkerställas att metoderna är rimliga och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte. Exempel på nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder kan innefatta kontroll av IP-adress i stället för fortlöpande positionsövervakning, öppen information till berörda personer om kontrollmetoderna och deras syften samt lämpliga säkerhetsåtgärder. Eftersom det ut kontrollsynpunkt inte är platsen som är av betydelse, utan snarare i vilken medlemsstat som abonnenten har åtkomst till tjänsten, bör inga exakta lokaliseringssuppgifter samlas in och behandlas för detta ändamål. Om autentiseringen av en abonnent är tillräcklig för att den tjänst som tillhandahålls ska kunna levereras bör ingen identifiering av abonnenten krävas.

- (24) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, yttrandefriheten och näringsfriheten. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör respektera de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv och rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och måste överensstämma med direktiven 95/46/EG²⁷ och 2002/58/EG²⁸. I synnerhet bör tjänsteleverantörer se till att all behandling av personuppgifter enligt denna förordning är nödvändig och proportionell i förhållande till syftet.
- (25) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av konkurrensreglerna, särskilt inte artiklarna 101 och 102 i fördraget. De regler som förskrivs i denna förordning bör inte användas för att begränsa konkurrensen på ett sätt som strider mot fördraget.
- (26) Avtal där innehållet är licensierat brukar vanligen ingås för en relativt lång tid. Därför, och i syfte att se till att alla konsumenter i EU kan utnyttja gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på lika villkor, i tid och utan onödigt dröjsmål, bör denna förordning också gälla för avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de är relevanta för en online-innehållstjänsts gränsöverskridande portabilitet efter det datumet. Detta är också nödvändigt för att skapa lika villkor för tjänsteleverantörer på den inre marknaden, eftersom det gör det möjligt för tjänsteleverantörer som ingått långsiktiga avtal med rättighetsinnehavare att erbjuda sina abonnenter gränsöverskridande portabilitet, oberoende av leverantörens möjlighet att omförhandla sådana avtal. Denna bestämmelse ska dessutom garantera att tjänsteleverantörer när de gör nödvändiga arrangemang för gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster kommer att kunna erbjuda sådan portabilitet för hela sitt utbud av onlineinnehåll. Slutligen bör

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37) i sin ändrade lydelse enligt direktiv 2006/24/EG och direktiv 2009/136/EG kallat *direktivet om integritet och elektronisk kommunikation*.

bestämmelsen också innebära att rättighetsinnehavarna inte behöver omförhandla sina gällande licensavtal för att göra det möjligt för tjänsteleverantörer att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för tjänster.

- (27) Eftersom förordningen kommer att tillämpas på vissa avtal och rättigheter som tillkommit före den dag då förordningen börjar tillämpas är det också lämpligt att föreskriva en rimlig tidsfrist mellan datumet för förordningens ikraftträdande och datumet för dess tillämpning, som tillåter rättsinnehavare och tjänsteleverantörer att göra de arrangemang som krävs för att anpassa sig till den nya situationen samt ger tjänsteleverantörer möjlighet att ändra villkoren för användning av de tjänster som de tillhandahåller.
- (28) I syfte att uppnå målet att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online i unionen är det lämpligt att anta en förordning, som är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Detta är nödvändigt för att garantera en enhetlig tillämpning av reglerna för gränsöverskridande portabilitet i medlemsstaterna, och att de träder i kraft samtidigt för alla innehållstjänster online. Endast en förordning ger den rättssäkerhet som krävs för att konsumenterna till fullo ska kunna dra nytta av gränsöverskridande portabilitet i hela unionen.
- (29) Eftersom syftet med denna förordning, nämligen anpassningen av de rättsliga ramarna så att gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online tillhandahålls i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål. Därför påverkar denna förordning inte avsevärt hur rättigheter licensieras och tvingar inte rättsinnehavare eller tjänsteleverantörer att omförhandla avtal. Förslaget kräver dessutom inte att leverantören vidtar åtgärder för att säkerställa kvaliteten på tillhandahållandet av innehållstjänster online utanför abonnentens hemmedlemsstat. Slutligen bör denna förordning inte tillämpas på tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster utan betalning och som inte kontrollerar sina abonnenters hemmedlemsstat. Den medför därför inte några oproportionella kostnader.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 *Syfte och tillämpningsområde*

Genom denna förordning införs en gemensam metod för att se till att abonnenter till innehållstjänster online i unionen, när de är tillfälligt närvarande i en medlemsstat, kan få tillgång till och använda dessa tjänster.

Artikel 2 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *Abonnent*: en konsument som, på grundval av ett avtal om tillhandahållandet av en innehållstjänst online får tillträde till och kan använda sådana tjänster i sin hemmedlemsstat.
- (b) *konsument*: varje fysisk person som i samband med avtal som omfattas av denna förordning agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
- (c) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där abonnenten är permanent bosatt.
- (d) *tillfälligt närvarande*: en abonnents vistelse i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.
- (e) *innehållstjänst online*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som en tjänsteleverantör lagligen tillhandahåller online i hemmedlemsstaten i portabel form, och som är en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU eller en tjänst vars huvudsyfte är tillhandahållande av tillgång till och användning av verk eller andra skyddade alster, eller radio- och televisionsföretags sändningar, linjärt eller på begäran,

samt tillhandahålls för abonnenter på överenskomna villkor, antingen
 - (1) mot betalning eller
 - (2) utan betalning, förutsatt att abonnentens hemmedlemsstat kontrolleras av leverantören.
- (f) *portabel*: innebär att abonnenterna i praktiken kan få tillgång till och använda innehållstjänster online i hemmedlemsstaten utan att begränsas till en viss plats.

Artikel 3

Skyldighet att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online

- (1) Leverantören av innehållstjänster online ska ge abonnenter som är tillfälligt närvarande i en annan medlemsstat möjlighet att få tillgång till och använda innehållstjänsten online.
- (2) Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte omfatta de kvalitetskrav avseende leverans av innehållstjänster online som tjänsteleverantören omfattas av när denna tjänst tillhandahålls i hemmedlemsstaten, om inte annat uttryckligen utlovats av leverantören.
- (3) Leverantören av innehållstjänster online ska underrätta abonnenterna om kvaliteten på leveransen av innehållstjänster online som tillhandahålls i enlighet med punkt 1.

Artikel 4

Lokalisering av tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av innehållstjänster online

Tillhandahållandet av en innehållstjänst online samt en abonnents tillträde till och användning av denna tjänst, i enlighet med artikel 3.1, ska uteslutande anses äga rum i hemmedlemsstaten, även för de syften som avses i direktiv 96/9/EG, direktiv 2001/29/EG, direktiv 2006/115/EG, direktiv 2009/24/EG och direktiv 2010/13/EU.

Artikel 5

Avtalsbestämmelser

- (1) Avtalsbestämmelser, inbegripet avtalsbestämmelser mellan innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter, eller innehavare av andra rättigheter som är relevanta för användningen av innehåll i innehållstjänster online, å ena sidan, och tjänsteleverantörer å andra sidan, samt mellan tjänsteleverantörerna och abonnenter, som strider mot artiklarna 3.1 och 4 ska vara ogiltiga.
- (2) Trots vad som sägs i punkt 1 kan innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter eller av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online kräva att tjänsteleverantören använder lämpliga metoder för att kontrollera att innehållstjänsten online tillhandahålls i enlighet med artikel 3.1, förutsatt att de lämpliga metoderna är rimliga och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet.

Artikel 6

Skydd av personuppgifter

Den behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för denna förordning, i synnerhet i samband med kontroll enligt artikel 5.2, ska utföras i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

Artikel 7

Tillämpning på befintliga avtal och förvärvade rättigheter

Denna förordning ska även tillämpas på avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de efter detta datum är relevanta för tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av innehållstjänsten online i enlighet med artikel 3.

Artikel 8

Slutbestämmelser

- (1) Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (2) Den ska tillämpas från och med den [datum: 6 månader efter den dag den har offentliggjorts].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande